

[Tom Behnke]

spørgsmål, der har været her, entydigt bekræftede, at ministeren på intet tidspunkt vil arbejde for eller sørge for, at der bliver sendt dansk politi til Sydafrika?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hvis hr. Tom Behnke havde hørt efter, hvad der var blevet sagt, ville han have hørt, at jeg på intet tidspunkt har foreslået at sende en dansk politistyrke til Sydafrika. Det er en historie, der er opstået, fordi hr. Tom Behnkes politiske ordfører, tror jeg det er, har tilladt sig at kommentere en ikkeeksisterende historie og dermed har fået syv fede høns ud af en eller anden lille fjer.

Det, fru Pia Kjærsgaard læste op af justitsministerens udtalelse, er en helt naturlig beskrivelse af, hvordan forholdene er i forbindelse med et forlig med hensyn til politistyrke m.v. Men i og med, at der aldrig er fremsat noget forslag om at begynde at sende danske betjente ned at patruljere i Soweto eller andre steder, så er der jo heller ingen sammenhæng i den diskussion.

Jeg forstår af fru Pia Kjærsgaards fornærmende tone, at hun er blevet bibragt det indtryk, at jeg synes, hun har båret sig dumt ad med sin forhastede kommentar, og jeg skal ikke gøre forsøg på at ændre på den opfattelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 772

2) Til *socialministeren* af:

Inger Stilling Pedersen (KRF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at metadonbehandling følges op af supplerende socialpædagogiske og revalideringsmæssige foranstaltninger?«

Skriftlig begrundelse

Rapporten »Stofmisbrugerbehandling i Danmark – En evaluering af behandlingsindsatsen på dette område«, april 1992, af Niels Bach, viser f.eks., at kun 19 af de klienter, der er i metadonbehandling, får supplerende behandlingsforanstaltninger i form af skole og beskæftigelse, og at kun 54 af de klienter, der er i metadonbehandling i sociale behandlingsinstitutioner, får opfølgende samtaler. Efter

rapportens forfatters opfattelse kan der iagttages en udvikling, der går i retning af, at de længerevarende metadonordinationer bliver permanente. Det er i strid med det nu nedlagte alkohol- og narkotikaråds anbefalede retningslinjer.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Et embedsmandsudvalg under Socialministeriet fremlagde i april 1990 en rapport om emnet. Den lagde stor vægt på at få styrket samarbejdet mellem det lægelige og det sociale behandlersystem, og den indeholder forslag om, at der i samtlige kommuner og amtskommuner oprettes faste henvendelsessteder eller nøglepersoner. Hensigten var bl.a. at sikre et bindeled mellem de praktiserende læger og det sociale behandlersystem, og der blev peget på forskellige modeller for samarbejdet mellem det lægelige og det sociale system. Rapporten indeholdt også forslag til opstramning i forhold til, hvordan metadonbehandlingen anvendes.

Amtsrådsforeningen har i sin rapport fra marts 1992, »Misbrug, behandlerindsats og tilgrænsende foranstaltninger«, foretaget en grundig samlet udredning af den udvikling, der er i gang på hele misbrugsområdet. Heri konstateres bl.a., at i 1989 var knap 1.200 af de 1.943 længerevarende metadonordnede godkendt af samråd eller lignende instanser. Herved blev ca. 900 ordnede kombineret med sociale foranstaltninger.

Der lægges stor vægt på, at strukturen i indsatsen på misbrugsområdet tilpasses de konkrete forhold i de enkelte amter. Det sker for at sikre styringen, koordineringen og samarbejdet og derved optimal ressourceudnyttelse. Spørgsmålet om supplerende sociale foranstaltninger for misbrugere i metadonbehandling og den nødvendige opfølgning heraf har en tæt sammenhæng med den samlede misbrugs politik i amter og kommuner.

Først med metadonrapportens forslag og nu med Amtsrådsforeningens misbrugsrapport er der givet såvel centrale som lokale myndigheder en større viden om den aktuelle situation på området samt en række forslag til handlemåder. Amtsrådsforeningen har udsendt sin rapport til udtalelse i samtlige amter og kommuner og til centrale myndigheder. Når Amtsrådsforeningen formentlig i efteråret 1992 har